

[Larsen-Ledet]

skal have den samme ånd, vi skal igen gøre det bedste bedre.

Jeg må nævne en lille solstrålehistorie fra fjerkræsektoren. Vi sælger i øjeblikket kyllinger til Malaysia trods det, at det har overproduktion. Vi sælger dem, fordi vi har en tilberedning, som de godt kan lide, og som de ikke kan lave. Så derfor er der sådan set ingenting, der er håbløst, og hvis bare vi kan holde os det for øje, er der altså muligheder.

Jeg har desværre brugt min taletid. Jeg venter, at der senere bliver lejlighed til at komme med de sidste bemærkninger til ministeren.

Erhard Jakobsen (CD):

Når hr. Bjørn Westh mener, at ministerens redegørelse har alt for mange ord og alt for mange almindeligheder, så vil jeg stærkt gå imod ham. Ministerens redegørelse er jo ikke lavet til forhenværende landbrugsministre eller til landbrugsekspertter. Den er lavet til for eksempel byfolk som mig med stor respekt for og stor kærlighed til landbruget, men uden nogen større indsigt i det, og der er altså meget at hente. Jeg vil gerne sige, for nu at blive i sproget, at jeg har labbet ministerens redegørelse i mig, som en spædekalv labber sødmælk i sig. Jeg synes, der er masser af ting, som vi, der ikke beskæftiger os med landbrug, bør vide.

For mig er landbrug ikke bare noget, der skaffer 45 mia. kr. frem i udenlandsk valuta, eller noget, der beskæftiger nogle hundrede tusinde mennesker. For mig er landbruget en del af den danske folkekarakter, noget, der hører med til at vide, hvad det er, vi er her i Danmark. Jeg kan undre mig over folk, der har så travlt med at tale miljøproblemer; det er da klart, at de har vores sympati, når de taler om, at både medarbejderne og dyrene skal tages i betragtning, men der er hver gang én instans, man glemmer, det er landmanden, hans kone og hans børn; deres miljø er der ingen der tager hensyn til. De kan jages hele året rundt. Hele året rundt kan man sige alt det skidt, man kan finde på om danske landmænd og det, de giver sig af med, og det vil jeg advare imod, for diskuterer man uddannelse, ja, så diskuterer man bl.a., hvorfor landbrugets unge ikke vil fortsætte karrieren, men det er da bl.a., fordi de har set et fjendtligt miljø omkring sig. Man

har også i deres øjne nedsat respekten for det erhverv, som de har set deres forældre slide i, og så siger de: det er i alt fald ikke dét, jeg skal være.

Jeg mener i høj grad, at det, at landmanden kommer til at arbejde i et venligt, forstående miljø, er noget, der kan hjælpe ham. Ikke mindst i øjeblikket har han brug for det, netop når miljøet i så høj grad er trådt i forgrunden. Jeg har set adskillige eksempler på, at kommuner hist og her – og jeg ved da godt, at det stammer fra SF og Socialdemokratiet i de kommuner – med den ringe forståelse for de måske ret få landbrug, de har, farer frem med hård hånd. Jeg har set adskillige eksempler på, at svineproducenter siger: skal jeg investere 240.000 kr., er det slut med at drive denne ejendom. Og det betyder altså så og så meget for ham og for nogle andre. Det kan da ikke være rigtigt. Det kan da ikke være måden at gøre det på.

Baggrunden er, at man ikke har kendskab til og forståelse for, hvad det er for en tilværelse, landmanden lever. Vi ved alle sammen, at vi skal den rigtige vej med miljøet, men det må da alt sammen tage sin tid, og det må da kunne gøres med lidt menneskelig forståelse. Der findes mange steder ude i kommunerne forståelse for de få landbrug, der efterhånden findes, men i kommuner, der er blevet mere bymæssige, findes den altså ikke.

Jeg mener, der er god grund til, at vi, der som politikere skal føre ordet rundt omkring i landet, husker at få landmanden og hans vilkår med også, for det er der i høj grad brug for.

Netop om det med miljøet brugte hr. Gade det helt rigtige udtryk, men jeg ved ikke, om han selv ved, hvor rammende det denne gang var. Han sagde: »vi har jo præket om...« Ja, det er rigtigt, det er det, man har gjort. Man har præket, man har rejst en stemning, man har startet en kampagne. Men man har ikke virkelig taget realiteterne op, herunder taget hensyn til landmandens daglige tilværelse og hans økonomiske vilkår.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege skatteproblemet lige så stærkt, som jeg tror specielt den konservative taler gjorde det. Det er da helt, helt urimeligt, at man fortsætter med denne grundskyld, der er om ikke oldnordisk, så i hvert fald fra før den tid i vor historie, der har nogen betydning. Den hører overhovedet ikke hjemme i vor tidsal-